

[Tvede.]

traadt Konferencen. Jeg er ganske enig med min Meningsfælle i det andet høje Ting, Hr. Holger Andersen, naar han i Aar i Genève har udtalt, at under saadanne Forhold, hvor det har vist sig vanskeligt at faa et tilstrækkeligt Antal Stater til at ratificere Konventionerne, havde det været bedre, om de hverken var vedtaget eller undertegnet, og at adskillige af Konferencerne har været utilstrækkeligt forberedte, hvilket har været en væsentlig Aarsag til, at de vedtagne Konventioner senere er stødt paa Vanskeligheder og har vist sig uigennemførlige. Men det er vist ogsaa en i og for sig næsten uigennemførlig Tanke at tilpasse omend ikke alle Verdens Lande, saa dog de 58 Stater, tror jeg det er, som er Medlemmer af Arbejdskonferencen, i een social Klædning. Der er jo store Forskelligheder indenfor de mange Stater, der er jo saa mange forskellige Forhold alene her i Europa. Ja, hvor er der alene Forskel i klimatisk Henseende paa de nordiske Riger og saa Landene omkring Middelhavet, Spanien, Italien og Tyrkiet, en Forskel, der bl. a. medfører Krav fra Befolkningen i det nordlige Europa, som slet ikke fremsættes i de sydlige Lande.

Ser man direkte paa de i Aarenes Løb udsendte vistnok 29 Konventionsforslag, er der adskillige, som vi her i Landet ikke har ratificeret, ikke fordi vore Forhold ikke svarer til de Krav, som Konventionerne stiller — vi er, hvad der ogsaa før blev nævnt, paa de allerfleste Punkter, som Konventionerne tager Sigte paa, fuldt ud paa Højde med Kravene og endda over dem —, men fordi vi ikke har fundet det opportunt at ratificere disse forskellige Konventioner. Lad os tage f. Eks. Sygeforsikringen. Der er ikke her noget Forslag fremme om at ratificere den dertil sigtende Konvention af 1927. Det er ikke, fordi vi ikke har en Sygeforsikring; vi har endog en overordentlig veludviklet Sygeforsikring, det er ikke, fordi vi ikke kan honorere de Krav, Konventionen stiller til selve Sygeforsikringen, men det er, fordi vi har en frivillig og vel udbredt Forsikring og derfor ikke ønsker at indføre en tvungen Sygeforsikring. Og maa jeg nævne Konventionen om Kvinders Natarbejde, som gaar tilbage til den første Konference i Washington i 1919, men som vi ikke har ratificeret, og som der heller ikke nu er Forslag om at ratificere. Denne Konvention er ratificeret af 19 eller 20 Stater, vel et af de højeste Tal, nogen Konvention har naaet, men det er dog langt fra største Delen af Staterne, der har gjort det, saa-

ledes hverken Danmark, Norge eller Sverige. Og hvorfor? Fordi vi allerede i vor Lovgivning har Beskyttelsesregler, og vel ikke mindst, fordi Kvinderne selv anser det for Indgreb i deres Selvstændighed, at de uden Hensyn til Alder, som Konventionen siger, ikke maa arbejde i offentlige eller private industrielle Virksomheder eller Grene deraf om Natten. Og saaledes som jeg her har nævnt det for vort Vedkommende, kan vel baade den ene og den anden Stat have sine Grunde til ikke at ratificere alle Konventionerne.

Naar vi her i Landet ej heller har ratificeret de tre Konventioner, hvorom der nu er Forslag fremme, er det, fordi vi ikke har følt os sikre paa at kunne ratificere dem uden Gene. Man kan maaske ogsaa nok, som jeg før sagde, mene, at det var gaaet lettere med Konventionernes Ratificering, hvis Forarbejderne havde været mere indgaaende. Det gælder f. Eks. Konventionen om Børns Beskæftigelse ved Landbruget. Der er sagt, at den kunde vi godt ratificere, for den kunde indpasses i vor Lovgivning. Men det er dog saaledes, at vi i en Del af vort Land har en anden Ordning. Nu er der sagt nede i Genève paa Konferencen, at havde man vidst det, vilde man godt have taget Hensyn dertil og indrettet Konventionen noget anderledes. Forberedelserne har altsaa ikke været tilstrækkelige, man har ikke undersøgt de forskellige Forhold. Her i Konventionen kræves mindst 8 Maaneders Undervisning, men som det ogsaa er blevet nævnt af en af de foregaaende Talere, har man det saadanovre i Vestjylland, at der kun er 6 Maaneders Undervisning for de større Børn om Vinteren. Det siges nok, at Arbejdsbureauet har skrevet herop og udtalt, at det kunde ikke gøre noget, et saadant enkelt Tilfælde kunde man godt se bort fra. Men det synes jeg er et uholdbart Forhold, for hvad kan man se væk fra, og hvor meget kan man se væk fra o. s. v.? Jeg synes, at det er noget, man burde se at komme til Bunds i og faa det til at ligge rigtigt.

Spørgsmaalet om Ratifikation af Konventionen angaaende Landarbejders Forenings- og Organisationsret har jo tidligere været til Forhandling, og man har i hvert Tilfælde fra den Side, som jeg slutter mig til, fundet, at det var mærkværdigt, at det skulde være nødvendigt at foretage en saadan Ratifikation, da vi jo har Bestemmelsen i Grundloven, og alle Arbejdere ved Industri, Handel og Søfart og Havnearbejdere fuldt ud benytter deres Forenings- og Organisa-